

ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ: 21722/2011
(αριθμός κατάθεσης αγωγής 22752/2008)
ΤΟ ΠΟΛΥΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΤΑΚΤΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τους Δικαστές Πηνελόπη Σεραφείμη, Πρόεδρο Πρωτοδικών, Μαγδαληνή Φαχουρίδου, Πρωτοδίκη και Παντελή Μποροδήμο, έμμισθο Πάρεδρο -Εισηγητή και από την Γραμματέα Ζωή Παπαδοπούλου.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριο του την 7η Ιουνίου 2011 για να δικάσει, την με αριθμό κατάθεσης 22752/02-06-2008 αγωγή, με αντικείμενο την διάρρηξη καταδολιευτικής δικαιοπραξίας, μεταξύ:

ΤΟΥ ΕΝΑΓΟΝΤΟΣ: Ι. Π. του Θ., κατοίκου Θ., οδός Π. 8, ο οποίος παραστάθηκε μετά του πληρεξουσίου δικηγόρου του Νικολάου Καραγιαννακίδη (ΑΜ 7544), που κατέθεσε έγγραφες προτάσεις.

ΤΩΝ ΕΝΑΓΟΜΕΝΩΝ: 1) Μ. Α., σύζυγος Μ., κάτοικος Ο., Α. και 2) Α. Α. του Μ., κάτοικος Θ., που παραστάθηκαν η 1η δια και 2η μετά της πληρεξουσίου δικηγόρου τους Θεοδώρας Χατζηπαντελίδου (Α.Μ. 6120).

ΚΑΤΑ ΤΗ ΣΥΖΗΤΗΣΗ της υποθέσεως στο ακροατήριο οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα πρακτικά και στις έγγραφες προτάσεις τους.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Από τις συνδυασμένες διατάξεις των άρθρων 939, 941, 942 και 943 του ΑΚ προκύπτει ότι χορηγείται στους δανειστές ένδικο βοήθημα προς διάρρηξη των επιβλαβών γι' αυτούς απαλλοτριωτικών πράξεων του οφειλέτη τους, εφόσον η υπολειπόμενη περιουσία του τελευταίου δεν επαρκεί για την ικανοποίηση των, κατ' αυτού, απαιτήσεων τους. Ενάγων είναι εκείνος που έχει την ιδιότητα του δανειστή κατά το χρόνο που επιχειρείται η απαλλοτριωτική δικαιοπραξία, έστω και αν η απαίτηση του τελεί υπό αναβλητική αίρεση ή προθεσμία, απαιτείται δηλαδή μέχρι του χρόνου της απαλλοτριώσεως να έχουν συντελεσθεί τα παραγωγικά γεγονότα της απαιτήσεως του, επί πλέον δε αυτή πρέπει να έχει καταστεί και ληξιπρόθεσμη κατά τη συζήτηση της αγωγής (ΟΛΑΠ 709/1974, ΝοΒ 23.300, ΑΠ 602/2005 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, 1482/2004 ΤΝΠ ΝΟΜΟδ.). Ως απαλλοτρίωση εκ μέρους του οφειλέτη προς τρίτο νοείται κάθε σοβαρή και ηθελημένη (μη εικονική) διάθεση, εκποίηση, αλλοίωση, ή παραίτηση, που επιφέρουν μείωση της υπέγγυας στους δανειστές περιουσίας, ανεξάρτητα αν έγινε με ή χωρίς αντάλλαγμα. Ειδικότερα νοείται η μεταβίβαση, η αλλοίωση προς το χειρότερο, η επιβάρυνση και η κατάργηση ενοχικού ή εμπραγμάτου δικαιώματος του οφειλέτη (Π.Κορνηλάκη, Ειδικό Ενοχικό Δίκαιο τομ. Ι, 2002, σελ. 726, ΕφΘεσ 656/2005, δημ. Νόμος). Περαιτέρω, για τη διάρρηξη της απαλλοτριωτικής πράξεως, απαιτείται 1) αυτή να έγινε από τον οφειλέτη, 2) με πρόθεση βλάβης του δανειστή, η οποία θεωρείται ότι υπάρχει όταν αυτός γνωρίζει ότι με την απαλλοτρίωση του περιουσιακού του στοιχείου θα περιέλθει

σε τέτοια οικονομική κατάσταση, ώστε η περιουσία που του απομένει να μην αρκεί για την ικανοποίηση του δανειστή και το αποδέχεται, 3) να υπάρχει βλάβη των δανειστών ενόψει της ανυπαρξίας άλλης εμφανούς ικανής περιουσίας, οπότε η αφερεγγυότητα του οφειλέτη πρέπει να υπάρχει κατά το χρόνο έγερσης της αγωγής, που είναι ο κρίσιμος χρόνος για τον προσδιορισμό της βλάβης του δανειστή και 4) γνώση του τρίτου (προς τον οποίο έγινε η απαλλοτρίωση), της προθέσεως του απαλλοτριώσαντος προς βλάβη του δανειστή του, η οποία (γνώση) δεν απαιτείται σε περίπτωση απαλλοτρίωσης από χαριστική αιτία κατά το άρθρο 942 του ΑΚ (ΑΠ 602/2005 ό.π.). Τέτοιου είδους απαλλοτρίωση είναι και αυτή που γίνεται λόγω δωρεάς. Κατά τα λοιπά η εκ του άρθρου 939 ΑΚ αγωγή, η οποία είναι διαπλαστική και δεν υπόκειται σε τέλος δικαστικού ενσήμου, ως ανεπίδεκτη χρηματικής αποτίμησης, υπάγεται στην αρμοδιότητα του Πολυμελούς Πρωτοδικείου, της γενικής δωσιδικίας του ή των εναγομένων, αφού μπορεί να εγερθεί κατά αμφοτέρων των καταδολιευτικών συναλλαγόντων, δηλαδή κατά του οφειλέτη και του τρίτου, οι οποίοι συνδέονται με το δεσμό της αναγκαστικής παθητικής ομοδικίας, διότι στην περίπτωση αυτή δεν είναι νοητή η έκδοση αντίθετων αποφάσεων απέναντι στους ομόδικους αυτούς (ΑΠ 554/2005, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 31/1993 ΝοΒ 41, σ. 1082). Περαιτέρω, από τις διατάξεις των άρθρων 939 και 943 του ΑΚ προκύπτει ότι η με αυτές θεσπιζόμενη διάρρηξη των απαλλοτριώσεων, που έγιναν από τους οφειλέτες προς βλάβη των δανειστών τους, επέρχεται κατά τόσο μόνον, καθόσον ζημιώνεται αυτός που προσβάλλει την πράξη της απαλλοτρίωσης, δηλαδή κατά το μέρος της, που απαιτείται για να καλυφθεί η απαίτηση του, η οποία διαφορετικά δεν μπορεί να ικανοποιηθεί (βλ. ΕφΠατρ 1062/2007, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 479/2005, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Ενόψει δε του ότι η εξεύρεση αυτού του μέρους εξαρτάται από τη σχέση του ποσού της απαιτήσεως, που πρέπει να ικανοποιηθεί, προς το ποσό της αξίας του περιουσιακού στοιχείου, που απαλλοτριώθηκε κατά την άσκηση της αγωγής, πρέπει, για το κατά το άρθρο 216 ΚΠολΔ ορισμένο της, τα ποσά αυτά να αναφέρονται σε αυτήν. Συγκεκριμένα πρέπει να αναφέρονται σε αυτήν, εκτός από την αξίωση του δανειστή, και η αξία του αντικειμένου της καταδολιευτικής απαλλοτρίωσης, ώστε, σε περίπτωση που η αξία του δευτέρου είναι μεγαλύτερη από την αξία της απαίτησης, να είναι δυνατόν να προσδιοριστεί το ποσοστό του, που θα αντιστοιχεί στην απαίτηση (ΑΠ 2200/2007, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΠολΠρωτθεσ 2634/2009, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Εξάλλου, κατά το άρθρο 249 ΚΠολΔ, "αν η διάγνωση της διαφοράς εξαρτάται ολικά ή εν μέρει από την ύπαρξη ή ανυπαρξία μιας έννομης σχέσης ή την ακυρότητα ή τη διάρρηξη μιας δικαιοπραξίας που συνιστά αντικείμενο άλλης δίκης εκκρεμούς, σε πολιτικό ή διοικητικό δικαστήριο ή από ζήτημα που πρόκειται να κριθεί ή κρίνεται από διοικητική αρχή, το δικαστήριο μπορεί αυτεπαγγέλτως ή ύστερα από αίτηση κάποιου διαδίκου να διατάξει την αναβολή της συζήτησης εωσότου περατωθεί τελεσίδικα ή αμετάκλητα η άλλη δίκη ή εωσότου εκδοθεί από τη διοικητική αρχή απόφαση που δεν θα μπορεί να προσβληθεί. Αν η διοικητική αρχή δεν έχει ακόμη ασχοληθεί με την υπόθεση, το δικαστήριο ορίζει προθεσμία, μέσα στην οποία ο διάδικος, οφείλει να προκαλέσει με αίτηση την ενέργεια της αρχής". Παρά τη γραμματική διατύπωση της ανωτέρω διατάξεως, η οποία αναφέρεται σε αναβολή της συζητήσεως, πρόκειται ενταύθα περί αναστολής της δίκης (ΑΠ 263/2008, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, Εφθεσ 673/2009, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Από

τη διατύπωση και την έννοια της διατάξεως αυτής, που έχει θεσπισθεί για να αποφεύγεται η έκδοση αντιφατικών αποφάσεων και για την εναρμόνιση της δικαστικής κρίσης σχετικά με το ίδιο ζήτημα ή από άλλο λόγο, ώστε να επιτευχθεί η ορθή εκτίμηση της διαφοράς (ΕφΘες 673/2009, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 2066/1984 ΝοΒ 33,1161, ΕφΑΘ 370/1993 ΕΛΛΔνη 1994,492) και η κατά ταυτόσημο τρόπο επίλυση αυτής ή αξιώσεως που γενεσιουργό αιτία έχουν την (ήδη παραλλήλου κρινομένη ενώπιον άλλου δικαστηρίου ή διοικητικής αρχής) διαφορά αυτήν, και εντεύθεν να διασφαλιστεί το κύρος της δικαιοσύνης, αλλά και για την οικονομία της δίκης, προκύπτει ότι, εναπόκειται στη διακριτική εξουσία του δικαστηρίου να διατάξει την αναστολή ή να προχωρήσει περαιτέρω στην έρευνα της διαφοράς, όταν για το ίδιο θέμα υπάρχει άλλη πολιτική δίκη εκκρεμής ενώπιον του ίδιου ή άλλου δικαστηρίου, ανεξαρτήτως βαθμού, μεταξύ των αυτών ή διαφόρων προσώπων. Άλλωστε, η ευχέρεια του δικαστηρίου, υπάρχει και όταν η διάγνωση της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εξαρτάται ολικά ή μερικά από την επίλυση κάποιου ζητήματος το οποίο αποτελεί αντικείμενο άλλης δίκης ενώπιον του αυτού ή άλλου δικαστηρίου ανεξαρτήτως βαθμού, μεταξύ των ιδίων ή διαφορετικών προσώπων και εμφανίζεται ως προδικαστικό ζήτημα αυτής, δηλαδή, συναρτάται με κάποια έννομη σχέση, η οποία συνιστά προϋπόθεση για τη γέννηση ή την εξακολούθηση της ισχύος του επίδικου δικαιώματος και προβλέπεται ακόμα ότι αυτή η αυτοτελής στη δεύτερη δίκη διάγνωση του προδικαστικού ζητήματος θα γίνει ταχύτερα και ασφαλέστερα και έτσι θα συντελέσει στη διευκόλυνση ή επιτάχυνση της πορείας της δίκης που θα πρέπει να αναβληθεί (ΕφΘες 673/2009, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ).

Στην προκειμένη περίπτωση η ενάγουσα ισχυρίζεται ότι έχει ληξιπρόθεσμη απαίτηση κατά της δεύτερης των εναγομένων, η οποία είναι ομόρρυθμη εταίρος των υπό εκκαθάριση εταιριών «Α. Κ. ΚΑΙ ΣΙΑ Ο.Ε.» και «Α. Α. ΚΑΙ ΣΙΑ Ο.Ε.». Ότι στις παραπάνω εταιρίες ο ενάγων δάνεισε με προφορική σύμβαση συνολικά το ποσό των 27.000 ευρώ και συγκεκριμένα στην εταιρία «Α. Α. ΚΑΙ ΣΙΑ Ο.Ε.» δάνεισε στις 30.11.2007 το ποσό των 9.800 ευρώ, ενώ στην εταιρία «Α. Κ. ΚΑΙ ΣΙΑ Ο. Ε» δάνεισε στις 20.12.2007 το ποσό των 17.150 ευρώ, προκειμένου να πληρώσουν οι εταιρίες ληξιπρόθεσμες οφειλές προς το Ι.Κ.Α., με τη συμφωνία τα δάνεια να αποπληρωθούν στις 20.02.2008. Ότι η δεύτερη εναγόμενη στις 23.04.2008, δηλαδή σε χρόνο που γνώριζε ότι ήταν γεννημένες οι ως άνω αναφερόμενες οφειλές των εταιριών των οποίων ήταν ομόρρυθμο μέλος, προς τον ενάγοντα, δυνάμει του υπ' αριθμ. 3249/2008 συμβολαίου δωρεάς της συμβολαιογράφου Θεσσαλονίκης Κ. Π., δώρισε και μεταβίβασε στην 1η εναγόμενη, μητέρα της, το αναλυτικά στην αγωγή περιγραφόμενο διαμέρισμα στην Καλαμαριά Θεσσαλονίκης, αξίας 230.000 ευρώ. Ότι η μεταβίβαση του ακινήτου αυτού έγινε από την δεύτερη εναγόμενη με σκοπό βλάβης του ενάγοντος και συγκεκριμένα προκειμένου να μην ικανοποιηθεί η παραπάνω ληξιπρόθεσμη απαίτηση του, ενώ λόγω του ότι η μεταβίβαση έγινε για χαριστική αιτία δεν απαιτείται η γνώση της 1ης εναγόμενης μητέρας της, η οποία όμως λόγω της στενής συγγενικής τους σχέσεις γνώριζε το σκοπό της δεύτερης εναγόμενης. Ότι η δεύτερη εναγόμενη στις 14.03.2008 προχώρησε στην καταγγελία των ως άνω εταιριών, οι οποίες έκτοτε λύθηκαν και τελούν σε εκκαθάριση. Ότι ήδη ο ενάγων έχει ασκήσει κατά της υπό εκκαθάριση πλέον εταιρίας «Α. Α. ΚΑΙ ΣΙΑ Ο. Ε. και

των ομόρρυθμων εταίρων της ευθυνόμενων αλληλεγγύως και εις ολόκληρον, την υπ'αριθμ. 5425/2008 αγωγή απόδοσης του ως άνω δανείου ενώπιον του Ειρηνοδικείου Θεσσαλονίκης καθώς επίσης και την υπ'αριθμ. 17.434/2008 όμοια αγωγή κατά της άλλης εταιρίας «Α. Κ. ΚΑΙ ΣΙΑ Ο.Ε.» και των ομόρρυθμων εταίρων της, ευθυνόμενων αλληλεγγύως και εις ολόκληρον, ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης. Με βάση τα παραπάνω, ο ενάγων ζητά να διαρρηχθεί η παραπάνω απαλλοτριωτική δικαιοπραξία που πραγματοποιήθηκε με το υπ'αριθμ. 3249/2008 συμβόλαιο δωρεάς της συμβολαιογράφου Θεσσαλονίκης Κ. Π., ως καταδολιευτική. Τέλος, ο ενάγων ζητά να καταδικασθούν οι εναγόμενες στη δικαστική δαπάνη του και στην αμοιβή του δικηγόρου του. Με το ως άνω περιεχόμενο και αίτημα η αγωγή αρμοδίως καθ' ύλην και κατά τόπον και παραδεκτώς εισάγεται στο παρόν δικαστήριο με την προκειμένη τακτική διαδικασία (άρθρα 18 αριθμ. 1 και 22, 37 ΚΠολΔ) και είναι ορισμένη και νομικά βάσιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 939, 942, 943, 496, 498 ΑΚ, 112 ΕισΝΑΚ, 992παρ.1, 76 και 176 ΚΠολΔ., παρά τις περί του αντιθέτου αντιρρήσεις των εναγομένων, καθώς, εφόσον γίνει δεκτό ότι είναι υπαρκτή η έννομη σχέση των αναφερόμενων στην αγωγή δανειακών συμβάσεων, αυτές έχουν καταστεί ληξιπρόθεσμες από το συμφωνηθέντα χρόνο απόδοσης του δανείου (δήλη μέρα), ήτοι από τις 20.02.2008. Επομένως, πρέπει να ερευνηθεί περαιτέρω κατ' ουσίαν, εφόσον για το παραδεκτό της συζητήσεως της τηρήθηκε η προβλεπόμενη από τη διάταξη του άρθρου 214Α ΚΠολΔ διαδικασία της απόπειρας συμβιβαστικής επίλυσης της διαφοράς (βλ. την από 10-10-2008 δήλωση διαπίστωσης αποτυχίας της απόπειρας συμβιβασμού του δικηγόρου Θεσσαλονίκης Νικολάου Κσραγιαννακίδη).

Από τις καταθέσεις των μαρτύρων των διαδίκων, που εξετάσθηκαν ενόρκως στο ακροατήριο του Δικαστηρίου τούτου και περιέχονται στα ταυτάριθμα με την παρούσα πρακτικά συνεδρίασης, και από όλα τα έγγραφα που αυτοί επικαλούνται και νόμιμα προσκομίζουν, άλλα προς απόδειξη και άλλα για συναγωγή δικαστικών τεκμηρίων, μερικά εκ των οποίων θα αναφερθούν ειδικότερα κατωτέρω, χωρίς όμως να παραλείπεται κανένα για την ουσιαστική διάγνωση της διαφοράς, αποδείχθηκαν, κατά την κρίση του Δικαστηρίου, τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Ο ενάγων έχει καταθέσει την υπ'αριθμ. 5425/2008 αγωγή του ενώπιον του Ειρηνοδικείου Θεσσαλονίκης καθώς επίσης και την υπ'αριθμ. 17.434/2008 αγωγή του κατά της άλλης εταιρίας «Α. Κ. ΚΑΙ ΣΙΑ Ο.Ε.» και των ομόρρυθμων εταίρων της, ευθυνόμενων αλληλεγγύως και εις ολόκληρον, ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης (βλ. κυρωμένα αντίγραφα των αγωγών προσκομιζόμενα μετ επικλήσεως), που έχουν αντικείμενο την απόδοση δανείου. Ήδη επί της υπ'αριθμ. 5245/2008 αγωγής, εκδόθηκε η υπ'αριθμ. 2803/2010 απόφαση του Ειρηνοδικείου Θεσσαλονίκης (προσκομιζόμενη μετ επικλήσεως), η οποία έκανε δεκτή την αγωγή, ενώ η υπ'αριθμ. 17434/2008 αγωγή συζητήθηκε ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης στις 02.05.2011 και αναμένεται η έκδοση απόφασης. Επί της ως άνω απόφασης του Ειρηνοδικείου η δεύτερη των εναγομένων έχει ασκήσει την με αριθμό κατάθεσης 22354/2010 έφεση ενώπιον του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης (προσκομιζόμενη μετ'επικλήσεως), της οποίας δικάσιμος ορίστηκε η 17.10.2011 και η οποία έχει επεκτατικό αποτέλεσμα και για τους λοιπούς ομοδίκους της (άρθ.76παρ.4 ΚΠολΔ,

βλ. Σ. , Η έφεση κατά τον ΚΠολΔ, σελ. 453). Λαμβανομένου υπόψη του γεγονότος ότι αντικείμενο των ως άνω περιγραφόμενων δικών αποτελεί η ύπαρξη των απαιτήσεων δυνάμει των οποίων ο ενάγων διώκει με την ένδικη αγωγή του τη διάρρηξη ως καταδολιευτικής της υπ'αριθ. 3249/2008 δικαιοπραξίας, το δικαστήριο κρίνει ότι, κατά τα διαλαμβανόμενα και στη μείζονα πρόταση, πρέπει να ανασταλεί η εκδίκαση της ένδικης αγωγής, εωσότου περατωθούν τελεσίδικα οι ως άνω δίκες, προκειμένου να αποφευχθεί ο κίνδυνος έκδοσης αντιφατικών αποφάσεων, δεδομένου ότι η ύπαρξη της οφειλής συνιστά προδικαστικό ζήτημα της αγωγής διάρρηξης δικαιοπραξίας ως καταδολιευτικής.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ αντιμωλία των διαδίκων.

ΔΙΑΤΑΣΣΕΙ την αναστολή της εκδίκασης της υπ'αριθμ./2008 αγωγής μέχρι την έκδοση τελεσίδικων αποφάσεων επί των υπ'αριθμ./2008 ενώπιον του Ειρηνοδικείου Θεσσαλονίκης και υπ'αριθμ./2008 ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης αγωγών.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίσθηκε στη Θεσσαλονίκη την 8η Ιουλίου 2011 και δημοσιεύθηκε στο ακροατήριο του σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στη Θεσσαλονίκη την 20η Ιουλίου 2011.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ